

Sygn. akt I C 455/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Małgorzata Michalska-Księżyk

Protokolant: st. sekr. sądowy Żaklina Skrzypczak

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2014 r. na rozprawie sprawy

z powództwa H. B.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda H. B. kwotę 2.207 zł (słownie: dwa tysiące dwieście siedem złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 25.06.2010r. do dnia zapłaty;
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
3. zasądza od powoda H. B. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 3344 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania sądowego, w tym kwotę 2417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
4. zasądza na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu tytułem nieopłaconych kosztów opinii biegłego od powoda H. B. kwotę 385 zł, a od pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 43,46 zł.

Sygn.akt I C 455/13

UZASADNIENIE

Powód H. B. w pozwie skierowanym przeciwko (...) S.A. w W. domagał się zasądzenia kwoty 22 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25.06.2010 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za mienie zniszczone w trakcie powodzi oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania podniósł, iż strony wiązała umowa obowiązkowego ubezpieczenia budynków w gospodarstwie rolnym na okres od dnia 01.01.2010r. do dnia 31.12.2010r na sumę ubezpieczenia w wartości rzeczywistej 371.400zł. W dniu 20 maja 2010 r. w mieniu powoda doszło do wystąpienia wypadku ubezpieczeniowego – powodzi, w wyniku której budynek mieszkalny zalany został na wysokość 0,35 m, zalane zostały również budynki gospodarcze. Powód zgłosił pozwanemu wystąpienie szkody, a pozwany uznając swoją odpowiedzialność co do zasady wypłacił odszkodowanie w ostatecznej łącznej wysokości 26.792 zł. Powód wezwał pozwanego do pełnej likwidacji szkody, załączając prywatną opinię szacunkową sporządzoną przez rzeczoznawcę majątkowego. Ze sporządzonego kosztorysu wynikało, iż szkoda jaką powód poniósł w budynkach mieszkalnych wyniosła 127 212,51zł a w budynkach gospodarczych 9936,97 zł. Uwzględniając wartość wypłaconej zaliczki, powód wezwał pozwanego do zapłaty dalszej kwoty odszkodowania. Pozwany zakwestionował przedstawiony przez powoda kosztorys nie uzasadniając swojego stanowiska i odmówił wypłaty dalszej kwoty odszkodowania. Wypłacona kwota odszkodowania, zdaniem powoda nie jest adekwatna do poniesionej szkody . Rezygnując z dochodzenia pełnego odszkodowania i mając na względzie możliwość ugodowego zakończenia sporu,

powód ograniczył swoje roszczenie do kwoty 22 000 zł, z zastrzeżeniem możliwości jego rozszerzenia na dalszym etapie postępowania.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany nie kwestionując swojej odpowiedzialności co do zasady, nie podzielił stanowiska co do zakresu szkody i wysokości należnego powodowi odszkodowania za szkodę powstałą w jego gospodarstwie wskutek powodzi. W rozliczeniu szkody pozwany, stosownie do przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, uwzględnił stopień zużycia budynków podany i ustalony przez strony przy zawieraniu umowy, które to ustalone w umowie zużycie nie zostało zakwestionowane przez powoda przez cały okres trwania umowy. Pozwany zatem prawidłowo ustalił wysokość szkody jako rzeczywisty koszt remontu budynków przy uwzględnieniu protokolarnie ustalonego zakresu szkody oraz norm powszechnie stosowanych w budownictwie i ustalonego stopnia zużycia poszczególnych budynków. Przedłożona przez powoda kalkulacja zleceńowa stanowiła jedynie wyliczenia czysto teoretyczne nie mające związku z rzeczywistością poniesionymi kosztami remontu i nie uwzględniająca stopnia zużycia poszczególnych budynków. Ponadto w przedstawionej kalkulacji znajdowały się pozycje związane z uprzątnięciem miejsca szkody, a warunkiem zwrotu tych kosztów dodatkowych jest udokumentowanie ich poniesienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Powoda H. B., jako właściciela gospodarstwa położonego w miejscowości C., z pozwanym (...) SA w W. łączyła umowa obowiązkowego ubezpieczenia budynków i OC rolników. Na mocy umowy z dnia 11.11.2009r. powód ubezpieczył jednorodzinny budynek mieszkalny na kwotę 165.500zł, jednorodzinny budynek mieszkalny na kwotę 31.600zł, budynek stodoły na kwotę 57.900zł, budynek chlewni na kwotę 28.200zł, budynki dwóch garaży na 37 000 zł, oborę na 50.700 zł. Polisa obejmowała okres ubezpieczenia od 01.01.2010r. do 31.12.2010 r. W dokumencie obowiązkowego ubezpieczenia stopień zużycia budynku mieszkalnego określony został na 69% i 30 %, obory - 18%, stodoły- 13%, chlewni 84%, garaży 11% i 16%. Powód przy zawieraniu umowy otrzymywał blankiet z wysokością wyliczonej składki ubezpieczeniowej wraz z dokumentem obowiązkowego ubezpieczenia budynków. Nikt z przedstawicieli pozwanego przy określaniu stopnia zużycia budynków nie był na terenie posesji powoda, nie ustalał roku budowy budynków, ich stanu technicznego i stopnia zużycia, nie wskazywał go również powód. W tym zakresie ubezpieczyciel samodzielnie dokonywał wskazania stopnia zużycia obiektów.

Dowód: polisa numer (...) k. 14, umowa o dożywocie k. 9-13, zeznania powoda k. 122, zeznania świadka D. B. k. 121

W dniach 17-20 maja 2010 r. doszło w miejscu zamieszkania powoda w miejscowości C. do wystąpienia wypadku ubezpieczeniowego – powodzi. Woda powodziowa zalała piwnice budynku mieszkalnego oraz stodołę, oborę, chlewnię i garaże – obiekty ubezpieczone polisą. Budynek mieszkalny w nowej części zalany został w korytarzu i do wysokości całych piwnic, budynek w starszej części zalany został z zewnątrz do wysokości ok. 0,30 metra, w tym piwnice na wysokość 1,5 metra, a budynki gospodarcze do wysokości około 0,30 metra. Woda popowodziowa na nieruchomości utrzymywała się przez kilka dni od poniedziałku do piątku.. Następstwem oddziaływania wody popowodziowej na elementy budowlane obiektów było ich namoknięcie i zawilgocenie.

Po uprzedniej powodzi w 1997 r. budynek został odremontowany.

Dowód: zeznania powoda k.122, zeznania świadka D. B. k. 121, opinia biegłego sądowego A. B. k. 136-180

Powód zgłosił pozwanemu wystąpienie szkody. Pozwany uznając swoją odpowiedzialność dokonał wypłaty zaliczki w łącznej wysokości 26.792 zł tytułem odszkodowania za uszkodzone budynki.

Pismem z dnia 27.06.2011rr. powód wezwał pozwanego do pełnej likwidacji szkody i wypłaty kwoty odszkodowania, która umożliwiłaby mu naprawę powstałych szkód, przywołując jako uzasadnienie swojego żądania opinię szacunkową rzeczoznawcy majątkowego M. D., w której szkoda w budynku mieszkalnym wyliczona została na kwotę

127.212,51 zł, a w budynku gospodarczym na kwotę 9.936,97 zł. Ostatecznie pozwany odmówił wypłaty dalszej kwoty odszkodowania.

Dowód: zawiadomienie o przyznaniu odszkodowania z dnia 22.06.2010 r. k. 15, kosztorys k. 16-19, wezwanie do zapłaty z dnia 03.09.2010 r. k. 20, z dnia 08.12.2010 k. 29, kosztorys rzeczoznawcy majątkowego M. D. k.30-70, ponaglenie z dnia 27.12.2010r. k. 71-72, zawiadomienie o przyznaniu odszkodowania z dnia 28.12.2010r. k. 73, z dnia 26.01.2011r.k. 74, odwołanie od stanowiska (...) k. 75, ponaglenie z dnia 04.05.2011r. k. 76, zawiadomienie o przyznaniu odszkodowania z dnia 10.05.2011r.k. 77, rozliczenie szkody k. 78-84, odwołanie od stanowiska (...) z dnia 27.06.2011r.k. 85, pismo (...) z dnia 01.08.2011r. k. 86, zawiadomienie o wypłacie odsetek z dnia 01.08.2011r. k. 87, wyliczenie odsetkowe k. 88-89, pismo poszkodowanego k. 90, pismo (...) z dnia 27.12.2012r. k. 91

Zakres koniecznych robót remontowo-budowlanych w budynku mieszkalnym i obiektach inwentarsko-gospodarskich w celu usunięcia szkód popowodziowych obejmuje: czyszczenie wszystkich zalanych pomieszczeń budynku i ich odkażanie co najmniej do wysokości zalania i zawilgocenia, usunięcie wewnętrznych zamoczonych tynków i okładzin zewnętrznych i wewnętrznych w pomieszczeniach zalanych wodą– do wysokości 50 cm i 0,80cm ponad poziom widocznego zawilgocenia, usunięcie zalanych i zawilgoconych posadzek z płytek podłogowych, łącznie ze znajdującą się pod nimi izolacją, odgrzybianie i osuszanie zalanych i zawilgoconych pomieszczeń budynków, z których powierzchni usunięto tynk, płytki ceramiczne oraz inne okładziny, osuszanie wszystkich zawilgoconych elementów konstrukcyjnych zalanych pomieszczeń, przy przyjęciu czasu osuszania 1 miesiąca, wykonanie tynków wewnętrznych, wcześniej usuniętych, malowanie ścian, ułożenie izolacji poziomej oraz wykonanie posadzki cementowej, wykonanie elewacji na powierzchni remontowej, konserwacja stalowych ościeżnic i wymiana uszkodzonej stolarki drzwiowej, wywiezienie gruzu.

Koszt remontu budynków, konieczny do usunięcia szkody powstałej na nieruchomości powoda dla poszczególnych obiektów przedstawia się następująco, z uwzględnieniem faktycznego stopnia zużycia technicznego:

- dla budynku mieszkalnego (1)- 6844,09 zł, (faktyczny stopień zużycia technicznego 40%)
- dla budynku mieszkalnego (2)- 8553,98 zł(faktyczny stopień zużycia technicznego 25%)
- dla budynku stodoły – 2704,91 zł, (faktyczny stopień zużycia technicznego 17%)
- dla budynku chlewni - 1399 zł, (faktyczny stopień zużycia technicznego 21%)
- dla budynku obory – 5013,11 zł, (faktyczny stopień zużycia technicznego 45%)
- dla budynku garaży – 1194,57 zł i 2065,86 zł (faktyczny stopień zużycia technicznego 15% i 16%)

Łączny koszt szkody wyniósł 27 775,52 zł , co z kosztami uprzątnięcia w kwocie 1223,14 zł daje łączną kwotę 28 999 zł.

Dowód: opinia biegłego sądowego A. B. k. 136-180, opinia uzupełniająca biegłego A. B. k. 205-231,

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie jedynie w nieznacznej części. Odpowiedzialność pozwanego wynika z wiążącej strony umowy ubezpieczenia obowiązkowego budynków i OC rolników. Ubezpieczyciel na mocy art. 13 ust 3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych obowiązany jest wypłacić odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wysokości szkody , nie większej od sumy ubezpieczenia ustalonej w umowie. Sporna natomiast pozostała wysokość należnego powodowi odszkodowania za szkodę w budynku mieszkalnym i gospodarskich powstałych w wyniku powodzi w maju 2010 r i jej zakres. W tym względzie pozwany stał na stanowisku, iż wypłacona z tego tytułu kwota odszkodowania w wysokości 26.792 zł odpowiada rzeczywistej wartości szkody. Pozwany nie podzielił przy tym zakresu prac wykazywanych przez powoda w toku postępowania likwidacyjnego jako niezbędnych jak i ich wartości. Zarzucił, że powód posługując się sporządzonym kosztorysem remontowym nie uwzględnił przyjętego w umowie stopnia zużycia

budynków. Powód natomiast kwestionował prawidłowość przyjętej wysokości zużycia technicznego wskazanego w dokumencie ubezpieczenia, który jest dokumentem prywatnym zawierającym w tym względzie jedynie oświadczenie strony co do przyjętego przez nią stopnia zużycia, odbiegającego od rzeczywistego stopnia zużycia ubezpieczonych budynków. Kwestionują stopień zużycia technicznego wskazanego w polisie, powód sprzeciwiał się obniżeniu kwoty odszkodowania o stopień zużycia technicznego budynków w sposób przyjęty przez pozwanego, określony polisie oraz dodatkowo kolejnemu obniżeniu o stopień zużycia technicznego za okres od dnia zawarcia umowy ubezpieczenia do dnia powstania szkody. Prezentując przy tym pogląd, iż należne poszkodowanemu odszkodowanie może być jedynie pomniejszone o wartość faktycznego zużycia budynku, ustalonej za okres od dnia zawarcia umowy ubezpieczenia do dnia powstania szkody, co odpowiada wykładni językowej art. 68 ust 1 pkt 2 ustawy.

Nie można również zgodzić się z twierdzeniem pozwanego, iż stopień zużycia budynków mieszkalnego i gospodarskich został określony przez strony przy zawieraniu umowy. Jak wynika z zeznań powoda, powód przy zawieraniu umowy otrzymywał blankiet z wysokością wyliczonej składki ubezpieczeniowej wraz z dokumentem obowiązkowego ubezpieczenia budynków. Nikt z przedstawicieli pozwanego przy określaniu stopnia zużycia budynków nie był na terenie posesji powoda, nie ustalał roku budowy budynków, ich stanu technicznego i stopnia zużycia, nie wskazywał go również powód. W tym zakresie ubezpieczyciel sam arbitralnie dokonywał wskazania stopnia zużycia obiektów. Również pozwany nie przedstawił żadnej dokumentacji potwierdzającej ustalenie z powodem wysokości zużycia technicznego na etapie zawierania umowy ubezpieczenia obowiązkowego na okres, w którym wystąpił wypadek ubezpieczeniowy, co oznacza, iż ubezpieczyciel w sposób arbitralny, nie pozwalający na jego weryfikację przyjął według własnego uznania stopień zużycia budynków. Zgodnie z treścią art. 68 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych „jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona według wartości rzeczywistej, uwzględnia się również faktyczne zużycie budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody”. Ubezpieczyciel stosownie do treści art. 70 ust 4 przywołanej ustawy zobowiązany jest do określenia normy zużycia budynków stosownie do przepisów prawa budowlanego.

Podstawą ustalenia wysokości odszkodowania według warunków zawartej umowy i treści art. 68 ust 1 pkt 2 ustawy jest kosztorys sporządzony przez podmiot dokonujący odbudowy lub remontu. Taka metoda wyceny szkody została przez ustawodawcę dopuszczona. Ma ona przedstawiać zestawienie przewidywanych kosztów niezbędnych do przywrócenia uszkodzonych na skutek powodzi budynków do stanu sprzed powstania szkody, a więc z uwzględnieniem wartości dodanej VAT i narzutu zysku jako czynników cenotwórczych. Przyznanie odszkodowania nie jest zatem uzależnione od konieczności przedstawienia przez poszkodowanego rachunków czy faktur dokumentujących przeprowadzenie remontu czy odbudowy.

Dla ustalenia ostatecznej wysokości szkody i jej zakresu, z uwzględnieniem zasad przyjętych w ustawie z dnia 22 maja 2003 r o ubezpieczeniach obowiązkowych Sąd posłużył się dowodem z opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny nieruchomości i odszkodowań z ubezpieczeń majątkowych. Sąd przyjął jako własne ustalenia i założenia przyjęte w opinii biegłego sądowego z dnia 22 stycznia 2014r. jak i opinii uzupełniającej tego biegłego. Dokonując korekty pierwotnej opinii, po uwzględnieniu zastrzeżeń stron do sporządzonej wyceny, biegły przyjął iż łączna wartość szkody w budynkach mieszkalnym i gospodarskich powoda wynosi 28.999zł. Biegły przyjął, iż następstwem oddziaływania wody popowodziowej na elementy budowlane było ich namoknięcie i zawilgocenie w związku z procesami kapilarnego podciągania wody i wilgoci, co uzasadniało zakres prac przyjęty jako niezbędny w celu usunięcia ich skutków. W przypadku szkód zalaniowych mogą się one ujawnić nawet po pewnym czasie w wyniku procesów wewnętrznych. W celu zapewnienia więc prawidłowego przeprowadzenia prac remontowo – budowlanych niezbędne jest uprzednie zdezynfekowanie i osuszenie obiektów. Biorąc pod uwagę wskazane okoliczności biegły ustalił jaki zakres prac jest niezbędny w celu usunięcia szkód powodziowych. Jej wysokość ustalona została na podstawie kosztorysów sporządzonych według zasad określonych w treści art. 68 ust 1 pkt 2 ustawy., a więc zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych, uwzględniające dotychczasowe wymiary, konstrukcję, materiały i wyposażenie. Biegły dla poszczególnych budynków uwzględnił zużycie jako średnioważone. W treści opinii uzupełniającej z dnia 1 sierpnia 2014r. biegły odniósł się do zastrzeżeń stron, obszernie przedstawiając swoje stanowisko. Zarzuty powoda do opinii sprowadzały się do następujących kwestii: stopień zużycia nie powinien

obejmować kosztów robocizny, które nie ulegają zużyciu, zakresu i rozmiaru szkód w poszczególnych obiektach i pomieszczeniach (wyższy poziom koniecznej dezynfekcji, wysokości ułożenia płytek, kosztów osuszania, wywozu gruzu, dwukrotnej konieczności malowania tynków farbą wapienną, wyższego poziomu zalania obiektów, pominięcia prac związanych z instalacjami elektryczną, wodno-kanalizacyjną, c.o. w tym wymiany kotła c.o.) z kolei zarzuty pozwanej sprowadzały się do zawyżenia kosztów odbudowy, niezasadnego naliczenia podatku VAT od robocizny i pracy sprzętu, nieuwzględnienia stopnia zużycia wyliczonego według polisy, nieudokumentowania kosztów wywozu gruzu. Odnosząc się do poszczególnych zagadnień, biegły w swojej opinii uzupełniającej uargumentował przyjęte założenia, które Sąd w pełni podziela. Przy obliczaniu stopnia zużycia biegły uwzględnił faktyczne zużycie budynków, czyli zużycie od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń, jak również za okres od rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody. Sąd zgadza się z interpretacją, iż w art. 68 ust 1 pkt 2 ustawy użycie spójnika łącznego „również” wskazuje na konieczność łącznego uwzględnienia dwóch okresów zużycia: pierwszego kończącego się przed dniem rozpoczęcia odpowiedzialności oraz drugiego od dnia jej rozpoczęcia do dnia powstania szkody. Przyjmowanie zużycia budynku w taki właśnie sposób (faktyczne zużycie budynku do dnia szkody) uzasadnione jest również z punktu widzenia technicznego, wiedzy o procesie używania się budynków. Przyjęcie zużycia za okres na jaki zawierane jest ubezpieczenie, czyli z reguły na okres maksymalny 12 miesięcy byłoby nieracjonalne, gdyż wartość zużycia za taki okres czasu wynosiłaby średnio 0,63%. Gdyby zatem uwzględnić zużycie tylko od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody, wówczas dla sumy ubezpieczenia ustalonej w wartości rzeczywistej wystarczyłoby określić wysokość szkody jak dla wartości nowej i pomniejszyć wynik o około 0,60%. Taka interpretacja faktycznego zużycia budynku znajduje również uzasadnienie w orzecznictwie sądowym (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 30.10.2013r. ACa 577/13, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29.11.2012r. , VCSK 573/11). W zakresie wyłączenia zużycia technicznego od robocizny i pracy sprzętu, należy wskazać, iż zużycie obiektu nie dotyczy tylko zużycia materiału, zużywa się bowiem cały nakład roboty budowlanej wyrażony odpowiednim nakładem robocizny, materiału i sprzętu. Biegły w opinii uzupełniającej odniósł się również merytorycznie do zarzutów co do sposobu ustalenia wysokości szkody, sprowadzających się do przyjęcia niewłaściwej pozycji kosztorysowej dla dezynfekcji pomieszczeń, zakresu przeprowadzenia dezynfekcji, częściowego odtworzenia okładzin z płytek ściennych, ograniczenia malowania ścian do zakresu wymiany tynku, zaniżenia kosztów osuszania pomieszczeń, pominięcia kosztów utylizacji i opłat za składowanie materiałów z rozbiórki. Przy przyjęciu pozycji kosztorysowej dla dezynfekcji pomieszczeń, biegły przyznał, iż doszło do błędnego naliczenia ceny jednostkowej i dokonał zmiany kalkulacji i korekty wartości. Natomiast brak było podstaw do zmiany zakresu w obmiarze wysokości dezynfekcji wynikające z doświadczeń i praktyki wykonawczej podmiotów branży budowlanej. Biegły nie widział również potrzeby rozbiórki i wykonania okładzin na całej wysokości, z niewielką korektą pomieszczenia ubikacji. W przypadku czynności malowania nie została uznana za konieczną czynność malowania na całej wysokości, za wyjątkiem pomieszczeń dożarek w budynkach gospodarskich, gdzie dokonano korekty. Skorygowano również w opinii uzupełniającej koszty osuszania, skorygowano związane z uprzątnięciem szkody koszty utylizacji i opłaty za wysypisko. W przypadku instalacji, pominięcie wyliczenia szkód w tym zakresie, wynika z definicji budynku wchodzącego w skład gospodarstwa rolnego, zdefiniowanego w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, gdzie przyjęta definicja oznacza obiekt budowlany trwale związany z gruntem, wydzielony w przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiadający fundamenty i dach, a więc w zawężonym zakresie, bez instalacji sanitarnych i elektrycznych, w przeciwnym wypadku ustawa odwoływałaby się do szerszego pojęcia obiektu budowlanego w rozumieniu art. 3 pkt 2 Prawo budowlane. Ostatecznie uznając, iż niektóre wskazania ze strony powoda znajdują uzasadnienie, zostały przez biegłego uwzględnione w opinii uzupełniającej w zakresie korekty uwzględnionej w załącznikach do opinii. Ostatecznie wysokość szkody z kosztami uprzątnięcia szkody wyniosła kwotę 28 999 zł (karta 10 opinii uzupełniającej). Brak natomiast uzasadnionych podstaw do uwzględnienia zarzutów strony pozwanej. Nie można bowiem uznać pozycji kosztorysowej zerwania posadzki cementowej jako czynności zerwania izolacji, uwzględnianej w innych pozycjach, z kolei naliczenie podatku VAT od robocizny i pracy sprzętu wynika z obowiązujących w budownictwie zasad kalkulacji ustalania cen i robót budowlanych. Również same zapisy ustawowe nie wprowadzają ograniczeń co do sposobu rozliczenia szkody przez nie uwzględnianie podatku VAT i nakazanie stosowania metod gospodarskich. Nie uwzględnienie w nich składników formuły kalkulacyjnej-zysku i VAT-u, żądanie dokonania wyliczeń prac wykonanych w systemie gospodarczych stoi w sprzeczności ze sposobem ustalania wysokości

szkody wskazanym w przepisie 68 ust 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Zarówno opinia główna jak i opinia uzupełniająca uwzględniają również zużycie budynków w wysokości szkody.

Po ostatecznej korekcie biegły przyjął, iż łączny koszt szkody wynosi kwotę 28.999 zł. Strony do opinii uzupełniającej nie wniosły zastrzeżeń. Powód jednak domagał się przyjęcia w ostatecznych rozliczeniach wartości szkody wskazanej w tabeli 4 opinii uzupełniającej na kwotę 40 809,21 zł. Wartości tej Sąd nie przyjął, gdyż - jak wynika to ze zestawienia załącznika nr 9 z poz. 4 jest to szkoda dla wartości nowej bez uwzględnienia zużycia technicznego budynków. Natomiast pozwany, nie wnosząc zastrzeżeń do opinii podtrzymywał swoje dotychczasowe stanowisko co do naliczania podatku VAT i kosztów uprzątnięcia szkody. Uznając zatem końcowe ustalenia biegłego za prawidłowe, Sąd przyjął je jako własne. Sporządzona opinia spełnia wymogi rzetelności, profesjonalizmu i zgodności z obowiązującymi przepisami w zakresie kosztorysowania robót budowlanych. Na kwotę zasądzoną na rzecz powoda składała się zatem wartość szkody całkowitej 28 999 zł pomniejszona o kwotę wypłaconego odszkodowania 26792 zł, co daje kwotę 2207 zł. W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił, powołując się na argumentację wskazaną powyżej. Odsetki od kwoty uwzględniającej powództwo zasądzone zostały od dnia 25.06.2010 r. – po upływie 30 dni od daty zgłoszenia szkody, niekwestionowanej przez pozwanego.

W zakresie rozstrzygnięcia o kosztach Sąd kierował się treścią art. 100 kpc. Zgodnie z jego brzmieniem w przypadku częściowego uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powód ze swoim żądaniem utrzymał się w około 10%. Koszty poniesione przez powoda to wynagrodzenie pełnomocnika 2417 zł i 1100 zł opłaty sądowej, koszty zaliczek 1900zł, łącznie 5417 zł z czego odpowiednio 10% to kwota 541 zł. Koszty poniesione po stronie pozwanej to 4317zł (2417 zł i 1900 zł opinia biegłego), koszty należne stosunkowo stronie pozwanej to 3885 zł. Po wzajemnym potrąceniu obydwu kwot (3885 -541) pozwany może domagać się kwoty 3344 zł, w tym odpowiednio kosztów zastępstwa w wysokości 2417 zł. Nieopłaconymi kosztami opinii biegłego poniesionymi tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa, Sąd obciążył w tej samej proporcji w jakiej strony utrzymały się żądaniem, powoda – w kwocie 385 zł, pozwanego w kwocie 43,46 zł.